

จำปา

ชื่อพื้นเมือง	จำปาเขา (ตรัง) จำปาทอง (นครศรีธรรมราช) จำปาป่า (สุราษฎร์ธานี)
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Michelia champaca</i> L.
ชื่อวงศ์	MAGNOLIACEAE
ชื่อสามัญ	Sapu, Orange Chempaka , Son Champa,
การกระจายพันธุ์	กำเนิดในอินเดีย ในไทยนิยมปลูกทั่วไป
การขยายพันธุ์	เพาะเมล็ด ทาบกิ่ง หรือตอนกิ่ง
ลักษณะ	ต้น ไม้ต้นสูง 8-25 เมตร ทรงพุ่มรูปกรวยคว่ำค่อนข้างโปร่ง ลำต้นตรง แตกกิ่งจำนวนมากที่ยอด เปลือกสีเทาอมขาวมีกลิ่นฉุน ใบ ใบเดี่ยวเรียงสลับ แผ่นใบรูปไข่กว้างหรือรูปรี กว้าง 4-10 ซม. ยาว 10 – 25 ซม. โคนกลมมนหรือส่วนปลายแหลม ก้านใบยาว 2-4 ซม. ดอก สีเหลืองแกมส้ม กลีบดอกมี 10-15 กลีบ ชั้นนอกรูปหอกกลับ โคนแคบกว้าง 1-1.5 ซม. ยาว 4-4.5 ซม. เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียจำนวนมาก ผล เป็นผลกลุ่มรวมอยู่บนแกนยาว 6-9 เซนติเมตร ผลย่อยรูปไข่หรือค่อนข้างกลม ขนาด 1.5 –2 ซม. เมล็ด มีหลายเมล็ด เปลือกหุ้มเมล็ดสีแดง เมล็ดแก่ในช่วงฤดูแล้ง
นิเวศวิทยา	พบตามป่าดิบและป่า
ประโยชน์	นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ ให้ดอกหอม เนื้อไม้แข็งใช้ในการก่อสร้าง ทำเครื่องเรือน ทำเกวียน ไม้ฉาก ดอกเป็นยาบำรุงหัวใจ

